

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1069/2014
06.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиле Б.И. из П., чији је пуномоћник З.С., адвокат из П., против тужене Р.б.В. АД у стечају из Н.С., Филијале из У., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Н.С., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, враћања на рад и исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 312/13 од 25.03.2013. године, на седници одржаној 06.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 312/13 од 25.03.2013. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Основни суд у Ужицу, пресудом П1 277/11 од 23.11.2012. године, усвојио је тужбени захтев тужиле, поништио као незаконито решење Извршног одбора тужене број 11-243-842/11 од 18.07.2011. године о отказу уговора о раду тужиле број 11-199-2-842/10 од 30.03.2010. године, са припадајућим анексима, којим је тужиле престао радни однос закључно са 21.08.2011. године и обавезао тужену да врати тужилу на посао у Филијали у У., који је обављала пре доношења наведеног решења (став први изреке). Обавезао је тужену да плати тужиле на име разлике уговорене и исплаћене зараде на пословима ликвидатор-благајник и зараде контролора за период октобар 2010. године – август 2011. године, месечне новчане износе, ближе одређене у ставу другом изреке, заједно са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец, за који се врши исплата, па до исплате (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиле трошкове поступка од 100.601,00 динара (став трећи изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 312/13 од 25.03.2013. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Ужицу П1 277/11 од 23.11.2012. године у ставу првом изреке, у делу којим је поништено као незаконито решење Извршног одбора тужене, број 11-243-842/11 од 18.07.2011. године о отказу уговора о раду тужиле број 11-199-2-842/10 од 30.03.2010. године, са припадајућим анексима, којим јој је радни однос престао закључно са 21.08.2011. године и обавезао тужену да врати тужилу на послове у Филијали у У., као и у другом и трећем ставу изреке (став први изреке). Укинуо је

пресуду Основног суда у Ужицу ПП 277/11 од 23.11.2012. године у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да врати тужиљу на послове у Филијали у У., које је обављала пре доношења оспореног решења и у том делу одбацио као недозвољену тужбу тужиље (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. гласник РС" 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да је ревизија тужене основана.

После доношења првостепене пресуде 23.11.2012. године, а пре доношења другостепене пресуде 25.03.2014. године, Привредни суд у Новом Саду, решењем Ст 30/2013 од 08.04.2013. године, отворио је поступак стечаја над туженом Р.б.В. и између осталог одредио да функцију стечајног управника врши Агенција за осигурање депозита из Београда. Стечајни управник – повереник Агенције за осигурање депозита је поднеском примљеним у Основном суду у Ужицу, 19.04.2013. године, предложио да суд одреди прекид поступка у овом предмету и обавести тужиљу да по закону има право да поднесе пријаву потраживања у стечају Привредном суду у Новом Саду против тужене. Из увода другостепене пресуде произилази да је пуномоћник тужене био адвокат М.В. из Н.С..

Одредбом члана 214. став 1. тачка 5. ЗПП, прописано је да, поступак се прекида кад наступе правне последице отварања поступка стечаја.

Одредбом члана 74. став 1. Закона о стечају („Сл. гласник РС“, број 104/09, 99/11, 71/12-УС и 83/14), прописано је да, даном отварања стечајног поступка престају заступничка и управљачка права директора, заступника и пуномоћника, као и органа управљања и надзорних органа стечајног дужника и та права прелазе на стечајног управника. Одредбом члана 8. Закона о стечају и ликвидацији банака и друштава за осигурање („Сл. гласник РС“, број 71/05, 116/08 и 91/10), прописано је да, правне последице покретања стечајног поступка наступају даном истицања огласа о покретању стечајног поступка на огласној табли надлежног суда. Одредбом члана 19. овог закона, да, на стечајни поступак банака и друштава за осигурање, ако овим законом није друкчије одређено, примењују се одредбе закона којим се уређује стечај привредних друштава, изузев одредбе о претходном стечајном поступку, скупштини поверилаца, националним стандардима које прописује Министарство надлежно за послове привреде, Агенцији за лиценцање стечајних управника и реорганизацији.

Према томе, како је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 399. ЗПП, као и битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 1, а у вези члана 214. став 1. тачка 5. ЗПП, на коју се основано у ревизији указује, Врховни касациони суд је

укинуо побијану пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, да би поступио по члану 214. став 1. тачка 5. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 406. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**